

www.kolegiata.przemyska.pl

W CIENIU KOLEGIATY

Miesięcznik Parafii Bożego Ciała w Jarosławiu Maj - Czerwiec 2022 Nr 3(139) Rok XVII

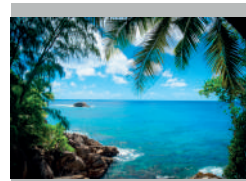

**SERCU JEZUSA
ZŁÓŻ DZIĘKCZYNIENIE**

W numerze

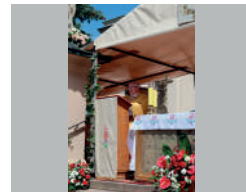
WPROWADZENIE LITURGICZNE

Wakacje po chrześcijańsku czy po świecku? – wybór należy do Ciebie... 3

W DRODZE DO JUBILEUSZU

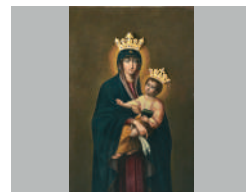
Homilia wygłoszona przez ks. prał. Jana Jagustyna podczas nowenny przygotowującej nas do obchodów 700 – lecia naszej parafii 4

Homilia wygłoszona przez ks. Jana Nikiel – proboszcza Archikatedry Lwowskiej, podczas Mszy świętej z okazji Uroczystości Bożego Ciała 6

CIEKAWY TEKSTY, CIEKAWY SYLWETKI

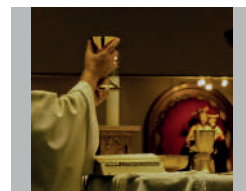
Świadectwa kultu (28) „I bądźcie wdzięczni” 8

Program Dni Maryjnych w ósmą rocznicę koronacji obrazu Matki Bożej Śnieżnej Królowej Rodzin w Jarosławskiej Kolegiacie 9

Sposób sprawowania i uczestniczenia w Eucharystii oddziaływaniem apostołskim 10

Świętość opiera się na miłości i drobnostkach 11

Z Dzienniczka i notatek Anny Jenke - Przyjaźń 12

Z ŻYCIA KATOLIKA

Kalendarium... 13

Nasze sukcesy... 19

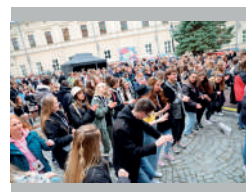

WYDARZENIA – KWIECIEŃ 2022

Witaj Jezu Zmartwychwstały Rekolekcje wielkopostne i Wielkanoc w Kolegiacie 21

Spotkanie Młodych Archidiecezji Przemyskiej 2022 w Jarosławiu 22

Maryjo dziękujemy Ci – 22 rocznica założenia Legionu Maryi w Kolegiacie 25

WYDARZENIA – MAJ 2022

„Witaj Jezu ukochany – już gościsz w sercu mym” 26

Chorzy przed cudownym obrazem Matki Bożej Królowej Rodzin 27

Oto ja pošlij mnie ... Świecenia diakonatu naszego parafianina 28

„Przyjdź Duchu Święty...” 29

WYDARZENIA – CZERWIEC 2022

Pielgrzymka do Ludźmierza i Zakopanego 30

W OBIEKTYWIE

KATOLIK ZAPRASZA

Wprowadzenie liturgiczne

WAKACJE PO CHRZEŚCIJAŃSKU CZY PO ŚWIECKU? – WYBÓR NALEŻY DO CIEBIE...

Przed nami czas wakacji – nasyczone słońcem i pozytywnymi emocjami dni zasłużonego wypoczynku. Korzystając z tego daru nie można zapomnieć o zachowaniu właściwej relacji do Pana Boga. Dlatego podczas letniego wypoczynku każdy chrześcijanin powinien pamiętać o codziennej modlitwie, o niedzielnej i świątecznej Mszy św., o korzystaniu z sakramentu pokuty. Dobrą propozycją na ożywienie, pogłębienie i zaciśnięcie relacji z Chrystusem w okresie wakacyjnym będą różnego rodzaju pielgrzymki, rekolekcje oraz inne wydarzenia o wymiarze religijnym.

Wakacje – tak bardzo oczekiwany czas, kiedy pewne obowiązki można odłożyć na później i odpocząć od zabiegania i setek spraw dnia codziennego. W tym okresie coraz częściej zwracamy uwagę na wakacyjne oferty biur podróży, które przyciągają ładnymi zdjęciami różnych zakątków świata. Zastanawiamy się, co wybrać: wypoczynek nad morzem, górskie szlaki albo, może, spokojny urlop u babci na wsi. Jednak bardzo często w trakcie przeglądania ofert turystycznych, pakowania walizek, i podczas samego wypoczynku próbujemy postawić Boga na dalszy plan. W taki sposób wakacje stają się czasem, w którym wyraźnie słabną praktyki religijne. Przecież Bóg poczeka.

On czeka... Na leśnych ścieżkach, na spokojnej tafli jezior, na szczytach gór, słonecznych plażach, w przydrożnych kapliczkach, wiejskich kościołach czy okazałych miejskich świątyniach. Wakacyjne przygody, liczne przeżycia, emocje i piękne krajobrazy wcale nie muszą oddalać nas od Boga, wręcz przeciwnie: każda chwila radości może być ofiarowana Panu. Przecież wtedy właśnie mamy najlepszą okazję do podziwiania tego wszystkiego, co On stworzył i co Jemu zawdzięczamy. Wakacje mogą i powinny być dla chrześcijanina czasem pogłębienia wiary w Boga, czasem nawiązania bliższej przyjaźni z Chrystusem. Zachętą do tego mogą być słowa Benedykta XVI: „W świecie, w którym żyjemy, wzmocnienie ciała i ducha jest niezbędne, zwłaszcza dla tych, którzy mieszkają w mie-

ście, gdzie warunki życia i jego nierzadko szaleńcze tempo pozostawiają mało miejsca na wyciszenie, refleksję, odprężający kontakt z przyrodą. Wakacje to również dni, kiedy można poświęcić więcej czasu modlitwie, lekturze i rozważaniom nad głębokim sensem życia, w pogodnej atmosferze, jaką stwarza życie rodzinne i przebywanie z najbliższymi”. Żeby spędzić wakacje w sposób prawdziwie chrześcijański, wystarczy tego chcieć i zawczasu zaplanować swój wypoczynek. Propozycji jest bardzo wiele i każdy może znaleźć taką, która mu odpowiada: piesze pielgrzymki, wycieczki turystyczne do sanktuariów i miejsc świętych, “Wakacje z Bogiem” dla dzieci i młodzieży, organizowane przy parafiach, rekolekcje, koncerty muzyki religijnej i inne. Także podróżując po świecie, ciesząc się słońcem i pięknem krajobrazów można zwiedzić zabytkowe świątynie, posłuchać historii z nimi związane i nie zapomnieć o tym, że w wakacji wcale nie zamykają kościołów i tak jak zawsze, każdego dnia jest tam Msza św., podczas której można spotkać się z żywym Bogiem, doświadczyć Jego obecności, nawet jeśli nabożeństwo będzie sprawowane w obcym dla nas języku. Zadbaj o tym, by Pan Bóg pojechał z nami na wakacje, a nie czekał na nas samotnie w domu, można również przez codzienną modlitwę i podziękowanie za każdy przeżyty dzień, za ludzi, których spotkamy na swojej drodze oraz za chwile radości, które doświadczamy podczas wymarzonych wakacji.

Ks. Marek Demski

W drodze do jubileuszu

HOMILIA WYGŁOSZONA PRZEZ KS. PRAŁ. JANA JAGUSTYNA PODCZAS NOWENNY PRZYGOTOWUJĄCEJ NAS DO OBCHODÓW 700 – LECIA NASZEJ PARAFII

Drodzy uczestnicy zbawczej ofiary Jezusa Chrystusa i czciciele Matki Bożej, którą pieśnią wesela witamy. Na początku nowego tysiąclecia wiary, gdy kończył się rok wielkiego jubileuszu, w którym świętowaliśmy uroczyste dwutysięczną rocznicę narodzin Chrystusa, gdy kościół otwierał się na nowy etap drogi, wtedy Papież Jan Paweł II napisał list apostolski „*Novo Millennia Ineunte*”. Skierowany do wszystkich ludzi wierzących, Ojciec Święty rozpoczyna ów list, przypominając słowa Chrystusa, jakie skierował do apostołów po zakończeniu nauczania w łodzi. Wezwał ich wtedy aby wypłynęli na głębie na połów. Dzisiaj – pisze Ojciec święty- te słowa Chrystus kieruje do nas, abyśmy z wdzięcznością wspominali przeszłość, całym sercem przeżywali terażniejszość i ufnie otwierali się na przyszłość. Nie sposób – pisze Ojciec Święty- zliczyć działania łaski które w minionych wiekach poruszyły sumienia i rozlały się na cały Kościół. Bóg widzi wysiłki i ofiarne starania na przestrzeni wieków. Nie możemy się uchylić od obowiązku dziękowania za dar jakiego Bóg w nas dokonał. Zarazem wszystko co się wydarzyło- pisze Ojciec święty- wymaga ponownego przemyślenia i w pewnym sensie na nowo odczytania by, jeszcze lepiej skupić się na przyszłości która nas czeka. Trzeba bowiem czerpać ze skarbcza otrzymanej łaski i przełożyć to na język konkretnych postanowień i jeszcze z większym zapałem podjąć swą pracę duszpasterską i duchową.

Siostry i bracia, kiedy dziś spotykamy się, w tej świątyni w ramach nowenny przed jubileuszem 700-lecia tej parafii, wydaje się, że te słowa napisane kiedyś przez Ojca św., tak pięknie wpisują się w program przygotowania tej wspólnoty, do tak pięknego jubileuszu. Sercem i myślą, wspominamy te wszystkie wydarzenia i osoby które miały swój udział na przestrzeni wieków, w historii tej wspólnoty. Wszystkich bez wyjątków otaczamy

dzisiaj pamięcią i modlitwą. Przygotował nas również do tego ksiądz Prałat Marian, proboszcz tej parafii, który zatroszczył się o to, w wydanej książce „Proboszczowie najstarszej parafii Jarosławskiej” i przybliżył nam historie pracujących tutaj na przestrzeni wieków proboszczów, to co zrobili dla tej wspólnoty. Musimy w czasie tej nowenny, przed zbliżającym się jubileuszem, uświadomić sobie wysiłek minionych pokoleń, jaki został włożony w adorację Boga. Bo przecież zaistnienie parafii, wybudowanie tak wspaniałej świątyni, dobre życie według Ewangelii, setek tysięcy ludzi to nic innego, jak jedna wielka adoracja Stwórcy. Przez 700 lat zapewne było wiele wspaniałych wydarzeń, które historia zanotowała, a które miały tak wielki wpływ na historię tego miasta, tego rejonu, całej naszej diecezji, a może także i Polski. Czego może nie zobaczą i nie docenią ludzkie oczy, to wszystko zobaczył i sprawiedliwie ocenił Bóg. Tego wielkiego dziedzictwa- jak pisze Ojciec Św.- nie wolno roztrwonić, ale trzeba wytrwale naśladować. Dobrze wiemy, że nie ma możliwości, aby wspomnieć wszystkie kolejne wydarzenia minionych VII wieków. 700 lat, to w historii Polski długi okres, ale 700 lat w historii miasta to szczególny okres. Każdy jubileusz to szczególny czas radości dla danej wspólnoty. Jednak jubileusz na przestrzeni 700 lat to święto, którego znaczenia nie sposób zacieśnić tylko do samej parafii, ponieważ jest to uroczystość całego miasta. Dlatego chcemy przez tę nowennę; taki był zamysł księdza proboszcza, wyśpiewać Bogu radosne „*Te Deum*” Ciebie Boga wysławiamy. W tych miesiącach nowenny, wspominamy tych którzy w tej Jarosławskiej Świątyni gromadzili się wokół Chrystusowego Ołtarza i Jego Matki. Odnajdujemy te nazwiska, które stały się wielkim skarbem Ojczyzny i Jarosławia, a zostały jakby uwiecznione na pamiątkowych tablicach umieszczonych w kościele i na zewnętrznych murach świątyni. Może wspomnę

W drodze do jubileuszu

tylko niektórych: kandydat na ołtarze sługa Boży ks. Piotr Skarga, wielki Biskup naszej Archidiecezji śp. Ignacy Tokarczuk, ks. prałat. Bronisław Fila i wielu innych. Nazwiska ludzi, co pozostawili po sobie dobry zasiew, który przyniósł jakże piękne plony. Odnajdujemy nazwiska kapłanów co związali się z tym kościołem i miastem, służąc Bogu, a także ludziom, których Bóg postawił na ich drodze, ku zbawieniu. Wspominamy ten czas kiedy ludzie, gromadzili się w tej świątyni, na modlitwie, na nowennie do Matki Bożej, na Eucharystii, a potem wychodzili z Kolegiaty do swoich domów, do zakładów pracy, na ulicę, by nieść Dobrą Nowinę innym i żyć Ewangelią. Z tej świątyni wyruszyli także ludzie młodzi, aby bronić naszej Ojczyzny. Myślę o uczestnikach powstania styczniowego, o których przypomina pamiątkowa tablica na starym cmentarzu, myślę o legionistach, o których przypomina także pamiątkowa tablica na budynku Sokoła, przy tak licznych bohaterach II wojny światowej, o czym przypominają przepiękne tablice umieszczone w przedsionku tej Kolegiaty.

Siostry i bracia to długa, ale jakże piękna historia, zmieniły się czasy, systemy, sytuacje, zmieniali się kapłani, którzy przez całe lata pracowali w tej Kolegiacie, a ludzie przychodzili i nadal przychodzą i wy też przychodzicie do tej świątyni. Przychodzicie do Chrystusa, bo wierzyli ludzie i wy wierzyacie, że On jest Drogą Prawdą i Życiem. Bo wierzyli i wy też wierzyacie, że w to co On powiedział: „*Kto idzie za Mną, nie chodzi w ciemności*”. Przychodzili na przestrzeni wieków do Kolegiaty, rodzice i przyprowadzali małe dzieci jak kiedyś matki palestyńskie, aby na nich spoczęło Chrystusowe błogosławieństwo. Tak często przychodzili tutaj ludzie młodzi z pytaniem jak ten ewangeliczny młodzieniec: „*Panie, co mam czynić aby osiągnąć życie wieczne*”. Tak często przychodzili ludzie młodzi, zakochani, z prośbą aby Chrystus pobłogosławił ich miłość w sakramencie małżeństwa. Przychodzili ludzie w podeszłym wieku, by prosić o siły potrzebne do dźwigania krzyża choroby, samotności, starości i cierpienia. Przychodzili ludzie różnych stanów i zawodów, aby prosić o błogosławieństwo dla swojej pracy. Tak zapewne często, przychodzili także zatroskani rodzice, jak ci z Ewangelii by niejednokrotnie prosić o łaskę wiary, dla swoich dzieci, którzy się zagubili, o dar nawrócenia i zdrowie dla nich. Siostry i bracia i teraz kiedy zbliżamy się do tego jubileuszu, Wy jakby podejmujecie albo dołączacie do tych

ludzi którzy na przestrzeni wieków tutaj przychodzili. Przychodzimy aby dziękować, ale jakże często przychodzimy tutaj prosić, jak tamci z Ewangelii o których wspomniałem. Każdy kościół jest domem Bożym, ze względu jednak, na obecność tutaj, jaśniejącego wizerunku Matki Bożej Śnieżnej, Królowej Rodzin, można stwierdzić że ta świątynia jest również domem Królowej Rodzin. Jeżeli przyjrzymy się dokładnie życiu kościoła w pierwszych wiekach, to tak łatwo stwierdzić, że kierował się dewizą którą można streścić, jakby jednym zdaniem: „Przez Chrystusa, do Maryi”. Wielki czciciel Matki Bożej bł. Kard. Stefan Wyszyński, który również dwa razy modlił się przed tym jaśniejącym wizerunkiem Matki Bożej Śnieżnej, często powtarzał: „*Przez Maryję chcę służyć samemu Bogu*”. To był program Jego pracy duszpasterskiej, niech to będzie również nasz program. Program całej wspólnoty parafialnej na kolejne lata naszego życia. Ale niech to, będzie również nasz program. Od Matki Bożej Śnieżnej chcemy uczyć się jak najlepiej służyć Bogu, jak najlepiej drugiemu człowiekowi. Od Maryi chcemy uczyć się, jak wypełnić swoje powołanie w tych trudnych czasach, w których przyszło nam żyć i realizować nasze chrześcijaństwo. Od Maryi obecnej tutaj w tym jaśniejącym wizerunku, chcemy uczyć się jak wypełnić nasze powołanie, ale od niej także chcemy uczyć się słuchać co Bóg do nas mówi. Tak, jak do niej mówił w czasie zwiastowania, jak później do niej mówił w tym czasie kiedy wychowywała swojego syna w Nazarecie.

Niech więc to nasze przygotowanie do tego pięknego, wspaniałego jubileuszu będzie czasem takiego wielkiego dziękczynienia, za ten skarb wiary otrzymany od rodziców, niech będzie także czasem takiej refleksji, czy my chcemy troszczyć się i dbamy o to aby ten wielki skarb mimo tylu trudności, mimo tylu przeciwności, przekazać młodemu pokoleniu. Bo bracia i siostry, jeżeli nie przekazemy im skarbu wiary, to co im przekazemy w darze?

Jakie wartości? Te które są ziemskie bardzo przemijające i nietrwałe. Więc zrobmy wszystko aby ten czas przygotowania, był rzeczywiście czasem dziękczynienia, ale także czasem pytań, jak ten młodzieniec: „*Panie co mam uczynić, co ma robić aby osiągnąć życie wieczne?* Panie co mam czynić, co mam robić aby nikt z naszych najbliższych z naszego otoczenia nie zatracił wiary, aby nie odszedł od Boga? Panie co mam czynić aby zbawić siebie ale także aby pomóc zbawić się innym?”.

W drodze do jubileuszu

HOMILIA WYGŁOSZONA PRZEZ KS. JANA NIKIEL – PROBOSZCZA ARCHIKATEDRY LWOWSKIEJ, PODCZAS MSZY ŚWIĘTEJ Z OKAZJI UROCZYSTOŚCI BOŻEGO CIAŁA

Niech Będzie Pochwalony Jezus Chrystus!

Te słowa, to nie tylko forma powitania, to nie tylko pochwalenie Pana Jezusa, ale to przede wszystkim modlitwa, aby Jezus był uwielbiony. Dziś w uroczystość Bożego Ciała, Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa, to święto Boga i człowieka. Boga który zostaje tutaj na ziemi wśród nas. Ale to także święto nas wszystkich, którzy możemy uczestniczyć w Eucharystii, możemy przyjmować Komunię Świętą, to także szczególne święto nas kapłanów, bez których nie byłoby Eucharystii. Bóg powierzył swoje ciało człowiekowi. Najświętszy Bóg a z drugiej strony grzeszny człowiek. Widzimy dzisiaj Melchizedeka, króla Szalemu, on pierwszy ofiaruje Bogu chleb i wino. Był kapłanem, więc błogosławił. Mówiąc o kapłaństwie, trzeba podkreślić sprawę błogosławieństwa. Bo kapłan jest od tego aby ofiarował chleb i wino, aby Bóg stępował na ołtarz, ale także od tego aby błogosławił. Warto błogosławić, także siebie nawzajem, w swoich rodzinach. Rodzice-dzieci, mężowie-żony, żony-mężów, błogosławieństwo wtedy spływa na wszystkich, bo to błogosławieństwo jest nam potrzebne, bez niego żyć nie możemy. A świat, chce pokazać możliwość życia bez Boga, bez potrzeby błogosławieństwa, bez potrzeby jego obecności. Świat chce pokazać nam, także że nie potrzebny jest kapłan, stąd coraz mniej, także i powołań kapłańskich, zakonnych, bo wiarę traktujemy jako dodatek do naszego życia, podczas gdy Bóg chce stać na pierwszym miejscu w naszym życiu. Czy potrzebujemy kapłanów? Na Ukrainę przyjechałem w 1991r. Kończył się Związek Sowiecki i do kościoła w Stryju gdzie byłem proboszczem, przyjeżdżali ludzie z okolicznych parafii, których nie było wcześniej, bo w czasie tej sowietyzacji, pozamykano większość kościołów. W archidiecezji Lwowskiej było czynnych przed II wojną światową, 1500 kościołów i kaplic. Po wojnie do lat 90, zostało tylko 13. Były takie województwa w których nie było ani jednego kościoła. Ludzie

mieli do kościoła po kilkaset kilometrów, wśród tych 13 kościołów, duszpasterzowało 8 kapłanów. Jakże trudno było spotkać się z kapłanem, otrzymać rozgrzeszenie, przyjąć sakrament małżeństwa, uczestniczyć w pogrzebie, w którym jest kapłan, który odprowadzi na cmentarz zmarłego. Ludzie wybierali się, zwłaszcza na święta do kościołów, i mówili tak: „*Jeśli mam do kościoła 30 km, to jestem zobowiązany być na mszy świętej każdej niedzieli, jeżeli 100 km to wystarczy raz w miesiącu*”. Znałem takich, którzy nie opuścili Mszy św. niedzielnej, chociaż do kościoła mieli 40 km. Przyjeżdżali z Żydaczowa, Mydelnic, Chodorowa tam wszędzie kościoły były zamknięte. Bo to były straszne czasy, komunizm, kapitalizm, imperializm, liberalizm, to wszystko przeżyliśmy i przeżywamy. Dzisiaj znowu chcę się wyrwać z serca człowieka, nadzieje, wolność, miłość, poprzez wojnę która toczy się na Ukrainie. Wojna niesie ze sobą to niebezpieczeństwo, obdarca człowieka z tych największych wartości. Rodzi się pytanie: Dlaczego? Skąd? Dlaczego tak pełne nienawiści jest serce człowieka, do drugiego człowieka który mu nie zawinił? I rodzą się pytania: Czy to kara Boża, czy to Bóg? Kto zgrzeszył, że Pan Bóg tak nas karze.

Św. Ojciec Pio w liście do swojego Ojca Duchownego Augustyna, 7 kwietnia 1913r. pisał: „*Mój drogi Ojciec, w piątek rano, kiedy jeszcze leżałem w łóżku, ukazał mi się Pan Jezus i powiedział: Nie wierz w to że moja agonia trwała tylko 3 godziny, moja agonia nadal trwa, i będzie trwała do końca świata, ze względu na dusze które bardzo umiłowałem. Dlatego wszyscy powinni czuwać, nikomu nie wolno zasnąć. Moja dusza szuka wciąż choć odrobinę litości w sercu człowieka. Ale ludzie nie chcą odwzajemnić mojej ogromnej miłości, to*

W drodze do jubileuszu

potęguje moje cierpienie i przedłuża agonię. A najgorsze jest to że ludzie są obojętni, nie wierzą we mnie i gardzą moją miłością, ileż razy mój gniew jak piorun chciałem obrócić przeciw nim, ale powstrzymali mnie aniołowie i duch miłości który jest we mnie, bo Bóg jest miłością". Jedynie tajemnica Bożej miłości, tłumaczy tajemnicę Bożej obecności wśród ludzi. W innym liście pisze św. Ojciec Pio: „Pan Jezus skarżył się: *Moja miłość do ludzi spotyka się z pogardą i odrzuceniem, nie dbają o Przenajświętszy Sakrament Ołtarza, nie mówią o nim z miłością, wyrażają się o nim obojętnie i oziębłe*”.

Dzisiejsza uroczystość Bożego Ciała, to jednocześnie wyraz naszej wiary w obecność Boga w św. Hostii. Jeśli nie chcemy wojny, cierpienia, jeśli nie chcemy bólesci, to trzeba, aby w to miejsce wyszła miłość, bo miłość to dawanie. W Ewangelii słyszymy Jezusa który z miłości opowiadał o królestwie Bożym : „ *A którzy leczenia potrzebowali, uzdrawiał*”. Bo On nas kocha i chce naszego dobra. W naszym życiu zaczyna się źle dziać, kiedy my po swojemu chcemy urządzić świat. Często chcemy aby Bóg dostosował się do naszych planów, do tego co jest przed nami, robił to co uważamy za potrzebne. Widzimy to w postawie apostołów. Oni mówią Jezusowi co ma robić: „*Odpraw tłum, niech idą do innych, tam znajdą schronienie i żywność*”. Jest w nas pokusa by naprawiać świat rękami innych ludzi: „*Niech oni dadzą, niech oni to zrobią, niech państwo to załatwi za nas*”. Tymczasem Jezus mówi do Apostołów i mówi do Nas: „*Wy dajcie im jeść*”. Apostołowie są zdziwieni, zatrwożeni, zaniepokojeni. Jezus żąda od nich czegoś, czego nie mają. Jak mogą im dać tego, czego sami nie posiadają. Jakże często nam się wydaje, że Bóg żąda ode mnie rzeczy niemożliwych. Czasami przygębiony własną słabością, rezygnuje i traci łaskę Bożą, bo co Ja mam ? Pięć chlebów, dwie ryby a tu 5 tysięcy ludzi, jak mam ich ocalić, jak im dać jeść ? A tymczasem słowa Jezusa są dosadne: „*Wy dajcie im jeść*”. Na tym polega zawierzenie Bogu i jego opatrności. Zawierzyć Bogu to zaufać Mu, pomimo tego że nic nie posiadam i nic nie potrafię. To wydaje się szaleństwem, ale to szaleńcy zdobywają niebo. Nie liczyć na swoje możliwości, ale działać pomimo braku możliwości, działać bo Bóg tego chce, on zrobi wszystko. Bóg czyni cuda wtedy kiedy człowiek wyczerpał już swoje możliwości. Pamiętam jak w latach 90-tych, brakowało paliwa, benzyny. Miałem wtedy do objeżdżenia cztery kościoły, 200 km odległości. I aby dojechać

do jednego, wiedziałem że nie mam już benzyny, nie mogłem nigdzie kupić. Próbowaliśmy na różne sposoby. Pamiętam, godzina czwarta po południu, deszcz i przy kościele w Stryju czeka parafianka koło zakrystii. Podjeżdżam samochodem a ona pyta: „*Proszę księdza, może ksiądz potrzebuje, bo mam przy sobie 20 litrów benzyny ?*”. Moi drodzy, nigdy w życiu mnie to nie spotkało, ani wcześniej, ani później. Bo nigdy nie miałem takiej potrzeby. Ten jeden raz była i wówczas przychodzi Bóg i daruje to co jest potrzebne, ale nie dla mnie, dla innych.

I chciałem przede wszystkim tutaj także podziękować wszystkim Polakom. Za to co robią, za to że przyjmują miliony uchodźców, miliony braci, sióstr, dzieci, ze wschodu. Czuję się dumny we Lwowie, będąc Polakiem. Zawsze kapłanów tam szanowano, a dzisiaj szczególnie. Przychodzą ludzie, często nieznanymi i dziękują. Za Polskę, za Polaków. W ciągu tych paru tygodni od początku wojny przyjęliśmy ponad 200 tirów z darami, z tych stron. Oczywiście, były też i z dalszych. Ale to właśnie te tereny tak wiele od razu przekazały na wschód darów. Po to, aby to wszystko dotarło do potrzebujących. Ten narodowy zryw solidarności, pokazuje nam, że wierzymy w to co jest najważniejsze, w życie, które Bóg nam daje. Którego nikt nie może nam zabrać, które powinniśmy chronić. A dzisiaj, chcemy także dziękować, za życie Boże, które jest w nas, bo życie jest najważniejsze. Przypomina mi się opowieść pewnej matki, która przyjechała do Lwowa z dzieckiem na rękę, nie miała nic. Mówi: „*Kiedy przychodziła do autobusu który miał ich wywieźć z terenów zagrożonych miała ze sobą walizkę i dziecko na rękę. Żołnierz który nie miał już siły tłumaczyć że nie ma już miejsca na bagaże. Zapytał tylko: Dziecko czy walizka ? Zostawiła walizkę w jednej chwili*”. Bo w takiej sytuacji okazuje się że wszystko co mamy, z rzeczy materialnych nie jest warte życia ludzkiego. Bóg działa, Bóg widzi i cierpi z pokrzywdzonymi. To trudny czas, ale kiedy widzi się ludzką życzliwość i solidarność, łatwiej się żyje. Oby Jezus był najważniejszy w naszym życiu. Dziś dziękujemy za to że zostawił się w tym sakramencie, dziękujemy wszystkim którzy pomagają sobie nawzajem, dziękujemy za naszych kapłanów którzy Jezusa sprowadzają na Ołtarze całego Świata, którzy spowiadają, którzy pozwalają nam na nowo cieszyć się życiem Boga w nas samych. Niech Bóg będzie w nas i przez nas uwielbiony.

ŚWIADECTWA KULTU (28) „I BĄDŹCIE WDZIĘCZNI”

„I bądźcie wdzięczni” to cytat zaczerpnięty z Listu św. Pawła do Kolosan, który wyznacza przeżywanie tegorocznych Dni Maryjnych w ósmą rocznicę koronacji „jaśniejącego łaskawością” wizerunku Matki Bożej Śnieżnej Królowej Rodzin. Dzień 2 sierpnia 2014 roku zapamiętaliśmy jako wielką łaskę dla całej parafii, która nam się na sercu odbiła. Chcemy w tym roku szczególnie wyzwolić z naszych serc wdzięczność za tę wyjątkową łaskę. Osiem lat trwały przygotowania do tego wydarzenia i teraz dobiega 8 lat wdzięczności Bogu, Najświętszej Matce i ludziom.

W czasie przygotowań, podczas comiesięcznych nowenn, rekolekcji, misji, sympozjum, kazania wygłosiło ponad 100 kapłanów. Przeżyliśmy różne uroczystości namaszczone pragnieniem aktu koronacji, w tym doroczne uroczystości odpustowe oraz święto Świętej Rodziny z dziękczynieniem za wspólne małżeńskie życie, a także uroczystości przywitania obrazu po renowacji, uroczystości związane ze 150 rocznicą ocalenia obrazu z pożaru. Złożono wota, zwłaszcza te na korony, połączone z duchowym darem dla Najświętszej z Matek... Wieńczącym wydarzeniem była pielgrzymka do Bazyliki Matki Bożej Większej w Rzymie z poświęceniem koron przez papieża Franciszka. To wszystko składa się na ten czas przygotowań, czyniąc go darem naszych serc dla Maryi królującej w naszej kolegiacie, gdzie tron sobie obrała.

Mam wciąż przed oczyma jasny i pełen słońca sobotni dzień koronacji, licznie przybyłych kapłanów na czele z księżmi biskupami i arcybiskupami, rzesze wiernych z orkiestrami, pocztami sztandarowymi, kompanie honorowe straży pożarnej oraz wojska, gwardii młodzieży męskiej niosącej czci-godny wizerunek na Rynek, gdzie na specjalnie przygotowanym polowym ołtarzu dokonał się uroczysty akt koronacji. Mocne, pełne miłości słowa naszego arcybiskupa arcybiskupa Józefa Michalika, wielkiego orędownika koronacji wizerunku z zachętą,

aby pielęgnować praktykowany tu zwyczaj zawierzenia Matce Najświętszej naszych rodzin. A następnie powrót ukoronowanej Matki i powitalne bramy, gdzie witały Maryję cztery pokolenia: seniorów, ojców i matek, młodzieży i dzieci. Widzę radość wiernego ludu, rozpromienione twarze każdego, kto podchodził z hołdem do Matki zawierzając Jej swoje serce i sprawy. Św. Paweł w liście do Koryntian pisał: „Cóż masz, czego byś nie otrzymał?” (1 Kor 4,7). Tak! To wielka łaska i dar dla naszej parafii, dla miasta, dla naszej archidiecezji!

Dlatego też od koronacji uwrażliwiliśmy nasze serca na wdzięczność, mając świadomość wielkości chwili i wydarzenia. Wydany album „jaśniejący łaskawością...” utrwala to wyjątkowe wydarzenie i pomoże przekazać w następne pokolenia jego blask. W tym czasie przywołyaliśmy szczególne łaski otrzymane za Jej wstawiennictwem, które zostały odnotowane w *Księdze łask i cudów*. Przybywające pielgrzymki z różnych stron archidiecezji i Ojczyzny nie tylko zapoznają się z historią miejsca, ale nade wszystko zawierzają Królowej Rodzin swoje rodziny. Ważnym przejawem wdzięczności była peregrynacja wizerunku w rodzinach naszej parafii, podczas których Maryja odwiedziła prawie wszystkie domy i rodziny. Wymownym aktem wdzięczności był też remont organów, ich oddanie do użytku, a z tym związane koncerty organowe na cześć Bogurodzicy. Następnie poświęcenie Ogrodu różańcowego, jako wotum wdzięczności w 5 rocznicę koronacji. Zewnętrznym wyrazem wdzięczności jest trwająca renowacja polichromii w świątyni, aby królująca tu nasza Matka miała godne miejsce kultu.

Na 8 rocznicę przygotowaliśmy szczególny dar dla Maryi – kuchnię dla dzieci i młodzieży, aby na terenie parafii nie było dzieci głodnych. Jesteśmy przekonani, że w ten sposób także oddamy cześć naszej Matce i Królowej. I może tym darem sprawimy Jej Niepokalanemu Sercu największą radość. Stąd teraz w 8 rocznicę koronacji, na czas przeżywania Dni Maryjnych, obieramy te słowa św. Apostoła Narodów, jako wskazanie dla nas: Bądźcie wdzięczni! Chcemy w tych dniach śpiewać z serca płynącą pieśń wdzięczności:

Za Twoje serce pełne łaski, za bezgraniczną miłość. Za to, że jesteś przy mnie blisko dziękuję Ci Maryjo!

Ciekawe teksty, ciekawe sylwetki

Drodzy Czytelnicy!

Znajdując się w przededniu Roku Jubileuszowego 700-lecia istnienia naszej parafii, chcemy tym doświadczeniem duchowym uradować się, a zarazem wpisać go, jako jedną z najpiękniejszych kart histo-

rii naszej parafii. Z pewnością bez tego wydarzenia, które zbiera w sobie wieki wiary i miłości do Matki Pana, historia 700-letniej parafii byłaby znacznie uboższa i niepełna.

Ks. Marian Bocho

PROGRAM DNI MARYJNYCH W ÓSMĄ ROCZNICĘ KORONACJI OBRAZU MATKI BOŻEJ ŚNIEŻNEJ KRÓLOWEJ RODZIN W JAROSŁAWSKIEJ KOLEGIACIE

„I bądźcie wdzięczni!” (Kol 3,15)

31.07.2022

Godz. 6.30; 8.00; 9.30; 11.00; 12.30; 16.00; 18.00; 20.00

- Msza św. na rozpoczęcie Dni Maryjnych;

1.08.2022

Godz. 17.00

- Godzina „W” – Przy pomniku ofiar II Wojny Światowej,

Godz. 18.00

- Msza Św. w intencji poległych.

2.08.2020

Godz. 18.00

- Msza Św. w Ósmą Rocznicę Koronacji.

3.08.2022

Godz. 17.30

- Nieustająca Nowenna do Matki Bożej Śnieżnej Królowej Rodzin.

Godz. 18.00

- Msza Św. Dziękczynna za dar koronacji pod przewodnictwem Ks. Abpa Józefa Michalika.

4.08.2022

Godz. 18.00

- Msza Św. za zmarłych czcicieli Matki Bożej Królowej Rodzin.

5. 08.2022

Godz. 6.30; 8.00; 9.30

- **Odpust Ku Czcii Matki Bożej Śnieżnej Królowej Rodzin.**
- Msza Św. z kazaniem. Po Mszy Św. hołd dla Matki i Królowej Rodzin.

Godz. 16.00

- Msza św. z błogosławieństwem małych dzieci i matek oczekujących na rozwiązanie oraz modlitwa o dar potomstwa dla małżeństw bezdzietnych.

Godz. 18.00

- **Suma Odpustowa pod przewodnictwem Ks. Abpa Adama Szala.**

6.08.2022

Godz. 8.00

- Msza Św. – Różaniec Męski z udziałem Bpa Stanisława Jamrozka (zmiana tajemnic dla róż męskich).

Godz. 18.00

- Msza Św. – Nabożeństwo Fatimskie (zmiana tajemnic dla róż żeńskich).

SPOSÓB SPRAWOWANIA I UCZESTNICZENIA W EUCHARYSTII ODDZIAŁYWANIEM APOSTOLSKIM

Cały zbiór przeróżnych modlitw, jakie znajdują się w skarbcu Kościoła, choćby najpiękniejszych, nie może zastąpić Eucharystii. Jest ona sercem Kościoła. W Ewangelii św. Jana Jezus mówi do tłumu: „Jam jest chleb życia”. Jego Słowa mają charakter „mistyczny”, objaśniają „misterium”, które się dokonuje, kiedy sprawujemy Eucharystię i uczestniczymy w niej, stanowiącej centrum chrześcijańskiej wiary.

Właściwe i pogłębione rozumienie Eucharystii powoduje, że kiedy ją sprawujemy i w niej uczestniczymy, wchodzimy w relację miłości, która nie pozwala nam być już tymi samymi ludźmi. Celebrowanie Ofiary Chrystusa, mocą Ducha Świętego, wprowadza nas w przestrzeń, którą wyrażamy słowami: „Oto wielka tajemnica wiary”. Jezus mówi o sobie: „Ja jestem chlebem życia”. Jest rzeczywiście Synem, który przekazuje braciom życie Ojca, Jego miłość. Jest to konkretny sposób „spożywania chleba”, każdego chleba: zamiast spożywać go samotnie, dzieli się nim z braćmi wokół stołu Ojca, „biorąc, czyniąc dziękczynienie i rozdając”. Taki sposób sprawowania Uczty Chrystusa i obecności na niej prowadzi do apostołstwa. Uczestnictwo w niedzielnej Mszy świętej dla pierwszych chrześcijan było czymś naturalnym i wynikało z potrzeby serca. W relacji Dziejów Apostolskich (20,7) czytamy, że uczniowie Chrystusa w pierwszym dniu po szabacie zbierali się „na łamaniu chleba”. O potrzebie kontynuowania takiej praktyki przypomina List do Hebrajczyków: „nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak się to stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy się nawzajem” (Hbr 10,25). Dla uczniów Chrystusa było oczywiste, że w niedzielę nie może nikogo zabraknąć przy stole Pańskim. Męczeńska śmierć, poniesiona za udział w Eucharystii, stanowi piękne świadectwo, że w pierwszych wiekach chrześcijaństwa nie było potrzebne formułowanie specjalnego nakazu odnośnie do uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej. Sprawujący Eucharystię pamiętali również o tych,

którzy nie mogli w niej uczestniczyć, przynosząc Komunię Świętą chorym, osobom starszym, uwięzionym za wiarę.

Kościół w pierwszych wiekach przypominał o uczestnictwie w niedzielnej Mszy Świętej jako duchowej potrzebie. Dopiero później, w obliczu zubożnienia lub zaniedbań niektórych wiernych, zaczął jednoznacznie nauczać o obowiązku uczestniczenia w niedzielnej Mszy Świętej i wydawać w tej sprawie stosowne przepisy kanoniczne. Między innymi na synodzie w Elwirze w 300 r. wskazano na ścisły związek uczestnictwa w niedzielnej Eucharystii z przynależnością do społeczności wiernych. A synod w Agde w 506 r., upomina: „W niedzielę wierni powinni brać udział w całej Mszy Świętej, nie odważając się wychodzić z kościoła przed błogosławieństwem kapłana”.

Odrodzenie życia chrześcijańskiego w każdej wspólnocie parafialnej w dużej mierze zależy od odkrycia wielkiego daru Eucharystii, od ducha wiary i adoracji. Także osobisty przykład kapłana celebrującego ma tutaj podstawowe znaczenie, choć oczywiście nie chodzi o to, by cokolwiek czynić na pokaz. Ważne jest zachowanie równowagi pomiędzy aspektem społecznym Eucharystii, czyli tym, co pisał św. Jan Ewangelista, że Pan Jezus wziął misę z wodą i umył nogi apostołom, a właściwym przeżywaniem obecności Chrystusa pod postaciami eucharystycznymi. Święty Pius X pisał: „Daleko od tabernakulum każde dzieło opiera się na piasku, każdy najpiękniejszy entuzjazm miłosierdzia wysycha i gaśnie”.

Ciekawe teksty, ciekawe sylwetki

Idąc na niedzielą Mszę świętą, należy pamiętać, że razem z Chrystusem wierni składają cześć Bogu Ojcu w Duchu Świętym. Eucharystia jest ofiarą przebłagalną i wstawienniczą do Boga Ojca, łączącą w sobie wspólnotowe doświadczenie Kościoła chwalebne i pielgrzymującego. Msza święta wymaga odpowiedniego przygotowania, zarówno w wymiarze intelektualnym, jak i duchowym. Zaleca się, aby wcześniej zapoznać się z czytaniem wchodzącymi w skład liturgii słowa, a także być w stanie łaski uświęcającej, aby jak najpełniej uczestniczyć w tej wielkiej tajemnicy Bożej miłości. Na właściwe przeżywanie Eucha-

rystii ma również wpływ jej odpowiednia oprawa, ale przede wszystkim świadomość, że jest ona miejscem spotkania z żywym Bogiem we wspólnocie Kościoła.

Benedykt XVI w adhortacji *Sacramentum caritatis* pisał: „Wielka tradycja liturgiczna Kościoła naucza, iż dla owocnego uczestnictwa konieczne jest osobiste zaangażowanie, aby można było odpowiedzieć na tajemnicę, którą się celebrowa poprzez dar złożony Bogu z własnego życia, w jedności z ofiarą Chrystusa daną dla zbawienia całego świata”

Anna Korzeńko

ŚWIĘTOŚĆ OPIERA SIĘ NA MIŁOŚCI I DROBNOSTKACH

Wiele osób myśli, że świętość nieodłącznie wiąże się z rzeczami nadzwyczajnymi, z czynieniem cudów, z dokonaniem czegoś wielkiego. Mylą się, bowiem świętość polega na miłości, a droga do niej musi zmierzać poprzez zwyczajną codzienność – codzienność, w której nie zabraknie cierpienia ani smutku, ale w której odnajdziemy pierwiastki ludzkiego szczęścia i radości. Trudno jest mówić, że wzrastanie do świętości jest łatwe, bo tak nie jest, ale łatwiej zmierza się ku niej, kiedy życie buduje się na trzech najważniejszych filarach – WIERZE, NADZIEI i MIŁOŚCI.

Duszy, którą Bóg pragnie poprowadzić do świętości, udziela pięknego daru, jakim jest miłość, gdyż jest ona najpełniejszym uczestnictwem w życiu samego Stwórcy. Pielęgnowanie miłości, która została wszczepiona w duszę człowieka od pierwszego dnia życia jest największą cechą tych, którzy zdążają do świętości. Świętym jest ten, kto kocha Boga i bliźniego. Jego umysł i serce są zawsze skierowane w stronę Ojca Niebieskiego. Jeśli Boga postawimy w centrum naszego życia, w centrum naszych zainteresowań, marzeń i planów, będziemy bliżej świętości. W przypadku, kiedy w miejscu należnym Bogu postawimy samego lub samą siebie, uciechy świata oraz na domiar złego pieniądze, oddalimy się od upragnionej świętości.

Świętość posiada rozmaite kolory, więc przez to przenika do wszystkich płaszczyzn ludzkiej

egzystencji. Możemy rozwijać ją w szkole, w pracy, w miejscach użyteczności publicznej, a także podczas wypoczynku. Ale w rzeczy samej ciągle polega ona na pełnieniu miłości względem Boga i bliźniego. Święty Jan Apostoł w swoim liście pisał: „Kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim”. Osoby zmierzające do świętości, gdziekolwiek się znajdują, bez względu na to co czynią, pozostawiają po sobie pewien ślad – ślad, który jest autentycznym znakiem Boga i niezmiernie miłości do Niego.

W obecnych czasach na przeszkodzie w osiągnięciu świętości stają nam środki masowego przekazu. Programy telewizyjne, media społecznościowe czy reklamy tak bardzo pochłaniają nas w sprawy doczesne, odciągając naszą uwagę od tego, że oddalamy się od Boga, a co za tym idzie schodzimy z drogi do

Ciekawe teksty, ciekawe sylwetki

świętości. Codziennością staje się to, że poprzez fałszywe piękno reklamy, która wdziera się do każdego wolnego zakątka świata czy złudnie rozrywkowego show telewizyjnego zapominamy o drugim człowieku - naszym bliźnim. Zapominamy o tym, by zapytać się o jego zdrowie lub potrzeby. W ten sposób z życia społecznego eliminowana jest miłość, która jest fundamentem świętości.

Okres epidemii, którą miejmy nadzieję mamy już za sobą, sprawił, że osoby „letnie” w wierze całkiem odwróciły się od Pana Boga. Jest to dowodem na to, że świat zmierza ku przepaści. Nie możemy na to patrzeć ze spokojem! Musimy być ludźmi „gorącymi” w miłości do Boga i bliźniego, by zatrzymać tę maszynę społecznego zgorzenia i nienawiści i z powrotem wrócić na ścieżkę zmierzającą ku świętości.

Służebnica Boża Anna Jenke, dziś kandydatka do chwały ołtarzy, w swoim dzienniczku duchowym zapisała takie słowa: „Niebo powinno być naszym celem, bo jest ono wieczną szczęśliwością. Tam będziemy chwalić Boga i żyć ze świętymi w przyjaźni.” Myśl ta pokazuje nam, że naszym jedynym celem, do którego należy dążyć powinno być Niebo, gdyż tylko w ten sposób możemy osiągnąć zbawienie i wieczne obcowanie w bliskości Boga.

Aby osiągnąć upragnioną przez nas świętość musimy za przykładem świętego Jana Pawła II zawieźć się Matce Najświętszej słowami: „Totus Tuus”. Również Anna Jenke powtarzała, że bez Matki Bożej nie można nic zaczynać i dlatego już dziś powierzmy Najlepszej Matce nasze życie, byśmy mogli kiedyś zostać świętymi.

Konrad Peszek

Z DZIENNICZKA I NOTATEK ANNY JENKE - PRZYJAŹŃ

Dzisiaj jeszcze kupiłam słonika dla Wiesiuchny (mojej kochanej przyjaciółki, która chodzi do V klasy gim. SS. Niepok. Pocz. N.M.P.), która lubi właśnie takie marionetki zwierzątek... (13 VI 1933 r.)

Bóg jest najlepszym naszym przyjacielem i powinniśmy się Mu zwierzać ze zmartwień i radości. W niebie będziemy żyć w przyjaźni ze świętymi (Rekolekcje 1935/36 r.)

Cierpienie może być: przyjacielem i lekarstwem, ale może być wrogiem i trucizną, zależnie od tego, jak my się ustosunkujemy (Rekolekcje 1939 r.)

Poznałam już wreszcie tę milutką Halę - wzięłam na odwagę i po kościele poznałyśmy się. Dziękuję Ci Boże! Takie miłe stworzenie - mamy tyle punktów stycznych i skrupuły, rok urodzenia, matura, śpiew, harcerstwo, zawijamy też lewą nogą. Szalenie miła. Cieszę się, że ją poznałam. Wejrzyj w naszą przyjaźń, o Boże! Ona taka biedna - w zimie umarła jej Mamusia najukochańsza (11 VIII 1940 r.)

Życie wewnętrzne jest czymś wspaniałym - to życie w przyjaźni z Bogiem (I Sobota listopada 1970 r.)

Nowy Rok - to jakby początek nowej drogi, mierzzonej stoperami, zegarami, biciem własnego serca (...),

mierzonej przyjaznym gestem, albo słowem, które mrozi (I Sobota stycznia 1973 r.)

Przyjaźń niech będzie przez nas realizowana na co dzień (I Sobota stycznia 1974 r.)

Oddawajmy Niepokalanemu Sercu Maryi naszych przyjaciół (I Sobota września 1975 r.)

Oprac. ks. Grzegorz Delmanowicz

Z życia Katolika

KALENDARIUM...

22 kwietnia br. w szkole miały miejsce obchody Dnia Ziemi. Tegoroczna edycja odbywała się pod hasłem „Zainwestuj w naszą planetę” i została zorganizowana przez p. mgr Justynę Kaciubę.

Publiczne Katolickie Liceum Ogólnokształcące w Jarosławiu stało się 24 kwietnia br. miejscem spotkań w grupach dla młodzieży biorącej udział w Spotkaniu Młodych Archidiecezji Przemyskiej. Warto podkreślić, że uczniowie jarosławskiego „Katolika” aktywnie włączyli się skuteczne przeprowadzenie tego wydarzenia wiary. Niektórzy podjęli posługę animatorów prowadzących spotkania w grupach. Inni zaangażowali się we współtworzenie Diakonii Muzycznej i asysty liturgicznej.

Licealiści uczestniczący w warsztatach mających za cel przygotowanie ozdób wielkanocnych wzięli udział 28 kwietnia br. w szkolnej filmotece. Uczniowie obejrzeli wtedy film „Dr Moscatti”, który kwestie

dotyczące praktykowania przyjaźni i miłości w oparciu o najwyższe wartości. Podczas spotkania, które zostało zorganizowane przez p. mgr Joannę Tomczyk, miała również miejsce promocja książki „Jezus, mów do Ciebie”.

W kwietniu i maju br. w jarosławskim „Katoliku” zostały zainstalowane dwie wystawy historyczne Instytutu Pamięci Narodowej – Oddział w Rzeszowie. Dzięki ekspozycji „Katyń. Zbrodnia, która miała być zapomniana” licealiści pogłębili wiedzę na temat bestialskiego mordu, którego W 1940 r. dokonali na rozkaz najwyższych władz ZSRR funkcjonariusze sowieckiego reżimu na blisko 22 tysiącach jeńców wojennych. Ofiarami ludobójstwa stali się polscy patrioci, oficerowie Wojska Polskiego, przedstawiciele polskiej elity. Panele ekspozycji prezentowały unikatowe zdjęcia dokumentujące ekshumacje przeprowadzone w Katyniu wiosną 1943 r. oraz w latach dziewięćdziesiątych XX w. Licealiści zapoznali się również z listą zamordowanych oficerów z terenu Podkarpacia, m.in. z Sanoka, Przemysła, Rzeszowa, Raniżowa, Dzikowca, Strachociny i Sokołowa Małopolskiego. Wystawa ukazała także formy zachowania i pielęgnowania pamięci o ofiarach zbrodni. Kolejna ekspozycja, nosząca tytuł „Symbole naszej historii – część I”, poprzez przybliżenie historii najważniejszych znaków państwa i narodu polskiego, uświadomiła uczniom, że współczesna forma flagi, godła i hymnu Rzeczypospolitej Polskiej to efekt wielu zmian zachodzących w ciągu stuleci, które wiążą się z burzliwymi losami państwa i narodu polskiego. Kontakt z prezentowaną wystawą miał utwierdzić młodzież w przekonaniu

Z życia Katolika

naniu, że bez należytego szacunku do tych niezwykłych symboli, które są wyrazem naszej tożsamości, nie będziemy zdolni do budowania trwałej i szczęśliwej przyszłości w naszej Ojczyźnie.

Uczniowie jarosławskiego „Katolika” uczestniczyli w akcji „Jarosławskie Pola Nadziei”. Jest to cykliczna forma pomocy materialnej na rzecz na rzecz Domu Ulgi w Cierpieniu w Jarosławiu, który prowadzi Fundacja Pomocy Młodzieży im. Jana Pawła II „Wzrastanie”. Inicjatywa ma również na celu szerzenie idei hospicyjnej, a także uwrażliwienie dzieci i młodzieży na potrzeby chorych. Publiczna zbiórka pieniężna rozpoczęła się w sobotę, 30 kwietnia br. przy sklepach. W niedzielę, 1 maja zbiórka została przeprowadzona m.in. przy jarosławskiej Kolegiacie. Głównym organizatorem akcji, która została zainicjowana w 1998 r., jest Sto-

warzyszenie Rodzina Kolpinga w Jarosławiu we współpracy ze Stowarzyszeniem Przyjaciół Jarosławskiego Hospicjum im. św. Jana Pawła II w Jarosławiu.

W dniu 29 kwietnia br. w jarosławskim „Katoliku” miała miejsce uroczystość pożegnania 23 licealistów z kl. 3A – tegorocznych maturzystów. Uczniowie kl. 3a i 3b przygotowali wtedy okolicznościowy program słowno-muzyczny, a samorząd uczniowski – prezentację bazującą na zdjęciach archiwalnych. Uroczystość rozpoczęła się od udziału we Mszy św. o godz. 8.00, której w jarosławskiej Kolegiacie przewodniczył ks. prał. Marian Bocho. Następnie społeczność szkolna uczestniczyła w odśpiewaniu hymnu państwowego, w ceremonii przekazania sztandaru, w odśpiewaniu hymnu szkoły oraz w okolicznościowym programie słowno-muzycznym, który przygotowali uczniowie kl. 3a i 3b. Ostatnim akcentem uroczystości było rozdanie nagród i świadectw ukończenia liceum.

Z życia Katolika

5 maja br. uczniowie kl. 2a odwiedzili Studio Jarosław Archidiecezjalnej Rozgłośni - Radio FARA, aby opowiedzieć o rekrutacji dla ósmoklasistów. W okolicznościowej audycji pt. „Katolik na PLUS” wzięli udział: Patrycja Winiarz, Aleksandra Sobolewska, Michał Nykiel i Wojciech Paluch.

czystej gali z okazji 30-lecia, wręczono także kolejne stypendia dla kilkudziesięciu uczniów i studentów pierwszego roku. Wśród stypendystów jest 3 uczniów jarosławskiego „Katolika”: Małgorzata Grycko (3A), Michał Solski (3b), Dżesika Śliwińska (kl. 3A).

W dniu 12 maja br. uczniowie kl. 3a wzięli udział w uroczystości 30-lecia Fundacji Pomocy Edukacyjnej dla Młodzieży im. Heleny i Tadeusza Zielińskich w Jarosławiu. Uroczystość rozpoczęła się Mszą św. w Kolegiacie Jarosławskiej, której przewodniczył ks. prał. Marian Bocho. Dalsza część uroczystości miała miejsce w Zespole Państwowych Szkół Muzycznych w Jarosławiu. Z okazji 30-lecia Fundacji Pomocy Edukacyjnej dla Młodzieży im. Heleny i Tadeusza Zielińskich w Jarosławiu Prezydent RP Andrzej Duda przyznał Krzyże Zasługi dla jej wieloletnich działaczy. Złotym Krzyżem Zasługi został odznaczony Stanisław Kielbowicz, a Srebrnym Krzyżem Zasługi ks. prał. Marian Bocho. Obydwaj są związani z Fundacją od początku jej istnienia. Medale wręczyła im wicewojewoda podkarpacka Jolanta Sawicka. Władze Fundacji, które reprezentował prezes Marek Puzio, z okazji jubileuszu przyznały pamiątkowe Statuetki (imienia Fundacji oraz imienia gen. Zygmunta Zielińskiego). Otrzymali je: wicewojewoda Jolanta Sawicka, prorektor AGH prof. Rafał Dańko, starosta Stanisław Kłopot, wiceburmistrz Jarosławia Dariusz Tracz oraz ks. Andrzej Surowiec, ks. Grzegorz Delmanowicz, prof. Bronisław Barchański, prof. Anna Siwik, Jarosław Pagacz, Stanisław Kielbowicz, Adam Tomaszewski, Tomasz Petry, Bogdan Wołoszyn, Ewa Pietraszek, Rzeszotary oraz Wojskowe Centrum Rekrutacji w Jarosławiu (d. WKU). Podczas uro-

Z życia Katolika

Licealiści z kl. 1 uczestniczyli 26 maja br. w wycieczce do Krakowa, którą zorganizowała p. mgr Beata Bałendo. Uczniowie obejrzeli Stare Miasto, ołtarz Wita Stwosza w kościele mariackim, dawne Getto, części Podgórze oraz Fabrykę Schindlera.

27 maja br. w Publicznym Katolickim Liceum Ogólnokształcącym im. Anny Jenke w Jarosławiu odbył się finał XXII Regionalnej Olimpiady Wiedzy o Wielkich Polakach. Wydarzenie zostało zorganizowane przez Wydział Nauki Katolickiej Kurii Metropolitalnej w Przemyślu i Michalicki Zespół Szkół Ponadpodstawowych w Miejscu Piastowym. W ostatnim etapie olimpiady wzięło udział 35 uczniów reprezentujących 26 szkół podstawowych. Zostali oni wyłonieni z grona ponad 3 tysięcy uczniów z terenu archidiecezji przemyskiej. Uczestnicy finału mieli zapoznać się ze szkicem biograficznym: „Życie zbudowane na skale... o Annie Jenke (1921-1976)” oraz z takimi pozycjami książkowymi, jak: „Anna Jenke 1921-1976” i „Z porywem serca”. Finaliści przystąpili najpierw do etapu pisemnego olimpiady. Następnie wraz z katechetami i nauczycielami wzięli udział w uroczystej Eucharystii, której przewodniczył w jarosławskiej Kolegiacie abp Adam Szal metropolita przemyski. Po wspólnej modlitwie w budynku szkoły miała miejsce ogłoszenie wyników pisemnej części olimpiady. Komisja w składzie: ks. mgr Jerzy Gałązka, p. dr Stanisława Pałkus, p. mgr Ewa Dziaduś, zakwalifikowała do grona laureatów 10 finalistów, którzy uzyskali najwyższą liczbę punktów w części pisemnej. Podczas części ustnej laureaci odpowiadali w obecności audytorium na wylosowane pytania. I miejsce otrzymała Klaudia Płonka – uczennica Szkoły Podstawowej im. św. Jana

Z życia Katolika

Kantego w Trynocy. Drugie miejsce zostało przyznane Kamilowi Wróblowi – uczniowi Szkoły Podstawowej nr 1 w Brzozowie. Laureatką III miejsca została Wiktoria Markowicz – uczennica Szkoły Podstawowej w Zespole Szkół w Kosinie. Laureaci pierwszych pięciu miejsc otrzymali nagrodę w postaci pielgrzymki do Rzymu. Laureatom kolejnych miejsc zostały przekazane rowery. Wszyscy uczestnicy finału zabrali do swoich domów atrakcyjne nagrody rzeczowe: aparaty fotograficzne, tablety, wieże, powerbanki, termosy, gry edukacyjne i książki.

33 uczniów jarosławskiego „Katolika” uczestniczyło 3 czerwca br. w spływie kajakowym rzeką Wieprz na trasie łączącej Hutki i Guciów. Wycieczka rekreacyjno-krajoznawcza, której celem było propagowanie kajakarstwa jako atrakcyjnej formy rekreacji ruchowej, została zorganizowana w ramach akcji szkolnej „Sportowe piątki”. Opiekę nad licealistami sprawowali następujący nauczyciele: p. mgr Tomasz Sus, p. mgr Justyna Kaciuba i ks. mgr Michał Mazur.

Tego samego dnia reprezentanci społeczności jarosławskiego „Katolika” wraz dyrektorem liceum wzięli udział w uroczystości poświęcenia i przekazania sztandaru Publicznej Szkole Podstawowej im. Króla Władysława Jagiełły i Anny Jenke w Błażowej. Wydarzenie rozpoczęło się od Mszy św., której przewodniczył ks. dr Witold Burda, postulator procesu beatyfikacyjnego Anny Jenke. Celebrans wyjaśnił podczas homilii, w jaki sposób praktykować codzienną miłość na wzór Służebnicy Bożej. Dalsza część uroczystości miała miejsce w hali sportowej Szkoły Podstawowej. W imieniu społeczności Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego im. Anny Jenke w Jarosławiu ks. Grzegorz Delmanowicz skierował do p. do p. mgr Marii Kruczek - dyrektora szkoły oraz wszystkich uczestników tej niecodziennej uroczystości następujące słowa: *Z wielkim uznaniem przyjęliśmy informację o uroczystości poświęcenia sztandaru i przekazania go Publicznej Szkole Podstawowej im. Króla Władysława Jagiełły i Anny Jenke w Błażowej. Sztandar jest dla społeczności szkolnej symbolem Polski. To także znak „małej Ojczyzny”, którą jest środowisko szkolne i jego najbliższe otoczenie. Zorganizowana uroczystość jest pięknym przykładem troski o kultywowanie pamięci zarówno o wybitnych postaciach, jak i o „cichych bohaterach”. Król Władysław Jagiełło w czasie swojego długiego panowania wzmocnił pozycję Polski na arenie międzynarodowej. Wypełniając wolę królowej Jadwigi, wznowił działalność Akademii Krakowskiej – pierwszej polskiej uczelni. Dzięki pomocy Uniwersytetu Jagiellońskiego Anna Jenke mogła po zakończeniu II wojny światowej rozwijać swoje pasje i zdolności. Ta niezwykła uczelnia właściwie przygotowała Służebnicę*

Z życia Katolika

Bożą do twórczego podejmowania zadań wychowawcy, nauczyciela języka polskiego i dyrektora jarosławskiej szkoły. To właśnie tam, w Krakowie, poznając wielu wielkich, prawych i szlachetnych ludzi, uwiadomiła sobie, że w „szkole nie wystarczy tylko uczyć, lecz trzeba «nawracać», czyli „kształtować charakter i formować sumienie”. Biorąc udział w tak wzniosłym wydarzeniu, które odbywa się w miejscu urodzin kandydatki na Ołtarze, składamy wyrazy najwyższego uznania i serdeczne życzenia. Niech poświęcony dziś sztandar motywuje całą społeczność szkolną do budowania wzajemnej jedności, zobowiązuje pedagogów do odpowiedzialności za proces wychowania i nauczania młodego pokolenia, a uczniów pobudza do pogłębiania wiedzy, rozwijania wiary i kształtowania postawy odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny.

Licealiści z kl. 2a, 3a, 3b wzięli udział w dniach 13-14 czerwca br. w edukacyjno-krajoznawczej wycieczce do Warszawy. Uczniowie odwiedzili Pałac Kultury i Nauki, Centrum Nauki Kopernik

– Planetarium, Stare Miasto, kościół św. Andrzeja Boboli, Łazienki Królewskie, Muzeum Narodowe i Wilanów. Wycieczkę zorganizowała p. mgr Anita Stec-Skrzypek. W sprawowaniu opieki nad licealistami pomogli jej tacy nauczyciele, jak: p. mgr Justyna Litwin, p. mgr Ewa Jankowska, p. mgr Tomasz Sus.

10 czerwca br. w jarosławskim „Katoliku” został zainstalowany jeden ze 150 podzielników, które zostały przygotowane przez Caritas Polska w ramach kampanii „Ekologia integralna encykliki „Laudato Si” w działaniu wspólnot Caritas i społeczności lokalnych”. Podzielnik jest odpowiedzią słowa Papieża Franciszka, który stwierdził: *Klimat jest dobrem wspólnym, wszystkich i dla wszystkich. (...) Ludzkość wezwana jest do uświadomienia sobie konieczności zmiany stylu życia, produkcji i konsumpcji, by powstrzymać globalne ocieplenie albo przynajmniej wyeliminować przyczyny wynikające z działalności człowieka.* Podzielnik składa się z otwartej szafy na ubrania, wieszaka stojącego na ubrania oraz 12

sztuk wieszaków odzieżowych. Jego uruchomienie ma wspierać odejście nauczycieli i uczniów od kultury jednorazowego wykorzystania przedmiotów oraz motywować społeczność szkolną do promowania idei dzielenia się z innymi posiadanymi rzeczami. Dzięki podzielnikowi społeczność liceum ma bardziej zwracać uwagę na potrzebę ograniczania skali wyrzucania ubrań i różnych sprzętów, a także podejmować działania służące przeciwdziałaniu nadprodukcji różnych przedmiotów.

Ks. Grzegorz Delmanowicz

NASZE SUKCESY...

Julia Wygnaniec (kl. 3b) została wyróżniona w półfinale VIII Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego „W kręgu poezji i prozy lagrowej więźniarek KL Ravensbrück”. Do udziału w tym wydarzeniu uczennicę przygotowała p. mgr Beata Bałendo.

Paulina Pankiewicz (kl. 3b) uzyskała I miejsce w finale diecezjalnym XXVI Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy Biblijnej, który odbył się w Domu Rekolekcyjnym Sióstr Benedyktynek w Przemyślu. Zakres merytoryczny konkursu obejmował treść

Księgi Jeremiasza oraz Pierwszy i Drugi List św. Piotra wraz z wprowadzeniami, przypisami, komentarzami oraz słownikiem. Wydarzenie zostało zorganizowane przez Katolickie Stowarzyszenie „Civitas Christiana”. W finale diecezjalnym uczestniczyło 43 uczniów z 15 szkół ponadpodstawowych z terenu archidiecezji przemyskiej. Kolejny, ogólnopolski etap zmagania konkursowych odbywał się w dniach 30-31 maja br. Uczennica jarosławskiego „Katolika” uzyskała tam X miejsce. Opiekunem merytorycznym ucznia był ks. dr Grzegorz Delmanowicz.

Sara Proć (kl. 2a) została laureatką Konkursu języka włoskiego dla uczniów szkół ponadpodstawowych z województwa podkarpackiego, który zorganizował Zespół Szkół Mistrzostwa Sportowego „Stal” w Rzeszowie. Uczennica uzyskała II miejsce w etapie finałowym. Ponadto, Sara Proć (kl. 2a) otrzymała tytuł finalisty Ogólnopolskiego Konkursu Języka

Włoskiego, który organizował Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II. Celem tych konkursów była popularyzacja języka włoskiego i kultury włoskiej w Polsce. Opiekę merytoryczną nad licealistką sprawowała p. mgr Anita Stec-Skrzypek.

Olivia Maga (kl. 2a) zakwalifikowała się do III etapu VII Ogólnopolskiego Konkursu „Akademia Wiedzy o Prawie”, uzyskując IX miejsce w skali kraju. Opiekę merytoryczną pełniła p. mgr Joanna Tomczyk. Konkurs został zorganizowany przez Krajową Izbę Radców Prawnych. Opiekunem merytorycznym uczennicy była p. mgr Joanna Tomczyk.

Michał Solski (kl. 3b) zdobył X miejsce w etapie centralnym Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o III RP, otrzymując tytuł jej laureata. Ostatnia stopień olimpiady odbył się 4 czerwca 2022 r. w Białymstoku. Opiekę merytoryczną nad licealistą pełnił p. mgr Jarosław Dyrda.

Z życia Katolika

14 uczniów jarosławskiego „Katolika” wzięło udział w Ogólnopolskim Konkursie z Języka Angielskiego „World of Languages Expert”. Najwyższe

Bożego Ciała przy Kolegiacie Jarosławskiej, reprezentując równocześnie organ prowadzący szkołę, oraz dyrektor jarosławskiego „Katolika” ks. dr Grzegorz Delmanowicz, który złożył wniosek o przyznanie nagrody. P. mgr Ewa Jankowska przez wiele lat podejmowała zadania nauczyciela metodyka matematyki, wizytatora szkolnego oraz dyrektora Publicznego Gimnazjum nr 3 w Jarosławiu. Dzięki jej staraniom i zaangażowaniu Publiczne Katolickie Liceum Ogólnokształcące Parafii Bożego Ciała w Jarosławiu rozpoczęło swoją działalność 03. 09. 2018 r. Doświadczenie tego nauczyciela matematyki zarówno na polu dydaktycznym, jak i wychowawczym, w znaczący sposób przyczyniło się do rozwoju szkoły oraz promocji tej placówki na terenie miasta Jarosławia i powiatu jarosławskiego.

Ks. Grzegorz Delmanowicz

wyniki osiągnęli: Krzysztof Fijałkowski (kl. 2a) – V miejsce; Jakub Sikorski (kl. 2a), Aleksandra Król (kl. 3b), Julia Wielgos (kl. 3a) - VI miejsce; Sara Proć (kl. 2a), Mikołaj Kwaśniak (kl. 3b) - VII miejsce. Ponadto, szkołę reprezentowali: Oliwia Maga (kl. 2a), Kinga Machaj (kl. 2a), Milena Ciećko (kl. 2a), Aleksandra Sobolewska (kl. 2a), Jakub Czechowicz (kl. 3a), Barbara Lewandowska (kl. 3a), Katarzyna Mędrak (kl. 3a), Adrianna Wierzbicka (kl. 3a). Opiekunem merytorycznym była p. mgr Katarzyna Barabasz.

W Ośrodku Kultury w Jarosławiu odbyła się w dniu 22. 06. 2022 r. uroczystość miejskiego zakończenia roku szkolnego 2021/2022, podczas której p. mgr Ewa Jankowska – wicedyrektor Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego im. Anny Jenke w Jarosławiu otrzymała nagrodę Podkarpackiego Kuratora Oświaty za osiągnięcia w zakresie pracy dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej. Nagrodę wręczyła p. mgr Małgorzata Rauch. W tym doniosłym wydarzeniu wzięli udział ks. prał. Marian Bocho – proboszcz Parafii Rzymskokatolickiej pw.

**WITAJ JEZU ZMARTWYCHWSTAŁY
REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE
I WIELKANOC W KOLEGIACIE**

Rozradujmy się w tym wspaniałym dniu - niech ta radość, pełna światła wyznacza naszą drogę codziennego życia aż po wieczność. Niech radość wielkanocna przenika nasze serca i naszą codzienność. Niech stanie się udziałem każdego z nas – zachęcał podczas homilii, w czasie Mszy Św. rezurekcyjnej proboszcz naszej parafii ks. prał. Marian Bocho.

Rezurekcja, podczas której przed Ołtarzem Pańskim licznie zgromadzili się wierni naszej parafii, a także goście, którzy przybyli na święta z różnych stron kraju, aby ze swoimi rodzinami cieszyć się ze Zmartwychwstania Pańskiego, była radosnym szczytem liturgii Wielkiego Tygodnia, w której przeżywalismy Mękę i śmierć Pana Jezusa. Triduum Paschalne: Wielki Czwartek - dzień ustanowienia Eucharystii i Kapłaństwa, Wielki Piątek z Liturgią Męki Pańskiej, adoracją krzyża, złożeniem Pana Jezusa do grobu oraz sobotnia Liturgia Paschalna, w której przypomnieliśmy sobie zobowiązania wynikające z sakramentu Chrztu Św. zyskując nowe światło wskazujące kierunek do życia łasce przygotowywały nas do radosnego poranka wielkanocnego, kiedy Chrystus powstał z martwych otwierając nam Niebo. Radość pustego grobu obwieścił przewodniczący Eucharystii, ks. proboszcz Marian Bocho, który poprowadził też procesję rezurekcyjną wokół naszej świątyni.

Do godnego i pełnego ducha przeżywania świąt Wielkanocnych przygotowaliśmy się podczas tegorocznych rekolekcji wielkopostnych, W tym roku ćwiczenia rekolekcyjne w naszej parafii prowadził ks. Antoni Czerak – Proboszcz Parafii Świlcza. W głoszonym słowie wzywał do odpowiedzi na Bożą Miłość – która objawia się w darze Zbawienia wysłuzonym przez Mękę i Śmierć Chrystusa. Rekolekcyjnista ubogacił swoje przesłanie licznymi przykładami z życia, historii i objawień których doświadczały ludzie święci. Dziękując za obfite Słowo życzymy Księdzu Antoniemu obfitości Bożych łask.

Redakcja

SPOTKANIE MŁODYCH ARCHIDIECEZJI PRZEMYSKIEJ 2022 W JAROSŁAWIU

Pod hasłem „Posłani w pokoju Chrystusa” odbyło się kolejne Spotkanie Młodych Archidiecezji Przemyskiej. W tym roku nasza parafia była gospodarzem tego wyjątkowego wydarzenia wiary.

Spotkanie rozpoczęło się w piątek, 22 kwietnia 2022 r., w naszej Kolegiacie nabożeństwem Adoracji Krzyża.

Wieczornej modlitwie przewodniczył abp Adam Szal, a wraz z nim obecni byli m.in. abp senior Józef Michalik, bp Krzysztof Chudzio i kapłani posługujący na terenie miasta.

Po Liturgii Słowa Metropolita Przemyski wygłosił homilię, w której zwrócił uwagę, że to Kościół prowadzi wiernych pod drzewo krzyża, jako źródło łask. – *Kościół Święty – Matka nasza, prowadzi nas do krzyża, nie tylko dzisiaj, kiedy będziemy za chwilę adorować krzyż, ale prowadzi nas do krzyża także wiele razy w ciągu naszego życia. Może po raz pierwszy nasza mama kiedy przyniosła nas do chrztu św. do kościoła, naznaczyła nas znakiem krzyża, a może jeszcze przed chrztem kierowana wiarą naznaczyła swoje dziecko tym znakiem zbawienia. Potem wiele razy czy ktoś inny, czy sami czyniliśmy na sobie znak krzyża świętego* – mówił abp Szal.

Nawiązując do słów autora książki „Mały książe”, „Panie przywiąż mnie do drzewa, do którego należę, nie ma sensu bym pozostawał sam”, biskup przemyski wskazał, że historia zbawienia dzieje pomiędzy dwoma drzewami. – *Rzeczywiście, historia ludzkości, jak mówi piękna prefacja, została rozpisana pomiędzy dwoma drzewami, drzewem w raju, drzewem poznania dobra i zła i drzewem krzyża, rozpiętym na kalwarii. Na drzewie krzyża śmierć wzięła początek, na drzewie krzyża powstało nowe życie, a szatan, który na drzewie zwyciężył – mówi dalej piękna modlitwa – na drzewie różnie został pokonany. Pierwsze drzewo przyniosło tragedię, ale to drugie drzewo, na którym został*

przybity Mesjasz, Zbawiciel, przyniosło ratunek – podkreślał.

Metropolita przemyski zapraszał wszystkich młodych pod krzyż, aby tam spotkali się z Bożą miłością. – *Stażmy pod krzyżem razem z Maryją, która stała, która wytrwała, która idzie na czele nowego Ludu Wybranego. Idzie wpatrzona w Chrystusa, bo Chrystus w tej wędrówce jest nowym Mojżeszem. Na świecie są różne chorągwie, a my jesteśmy powołani do tego, aby iść za tą szczególną chorągwią jaką jest krzyż. Owszem leczący się z pewnym rodzaju wyrzeczeniami, trudami, z panowaniem nad sobą, walką ze swymi słabościami, ale prowadzącym do zwycięstwa. Krzyż jest ratunkiem, krzyż jest dla nas zbawieniem. Stażmy więc dzisiejszego wieczoru przy krzyżu, poprośmy o to, aby ten krzyż był czymś bardzo bliskim, przywiążmy się do krzyża, bo w nim objawia się miłość Boża do nas.*

Wydarzenia – kwiecień 2022

W krzyżu zawarta jest przecież nauka o ofierze nie-skończonej, o bezinteresownej miłości, o tym, że przez krzyż dokonano się zwycięstwo nad grzechem złem, szatanem, krzyż to klucz do nieba – mówił.

Metropolita Przemyski pytał też młodych, jaki jest cel znaków zawartych w sakramentach. – *Jaki jest cel tych znaków? Cel jest bardzo prosty – doprowadzenie nas do spotkania z Panem Bogiem prowadzenie nas do życia w łasce, to także uświadomienie nam tego, że jesteśmy powołani do świętości. A Boże Miłosierdzie ukazywane nam domaga się tego, abyśmy z nim współpracowali, byśmy uświadomili sobie, że w tym miłosierdziu jest wybaczenie, ale także i okazja do wyrażenia współczucia, do pewnej czułości wobec naszych bliźnich, a także okazja do tego, aby pokazać rzeczywistość, że chce pójść za krzyżem, chce podejmować te wyrzeczenia, które są bardzo bliskie tej tajemnicy – odpowiadał.*

Po zakończonej homilii, młodzi mieli okazję podejść do Krzyża i przez chwilę z bliska modlić się przy nim. Na zakończenie piątkowej celebracji głos zabrali obecni w jarosławskiej Kolegiacie biskupi przemyscy: abp senior Józef Michalik, bp Krzysztof Chudzio i abp Adam Szal.

Drugi dzień SMAPu rozpoczął się od Mszy Świętych sprawowanych w Kolegiacie i Kościele pw. Matki Bożej Królowej Polski. W naszej świątyni Eucharystii przewodniczył i homilię wygłosił abp Adam Szal.

W oparciu o Ewangelię odczytaną podczas liturgii, kaznodzieja wskazał na drogę wiary św. Marii Magdaleny i uczniów idących do Emaus. – *Każdy z nas ma swoją drogę do wiary, drogę do tego, aby uwierzyć że Jezus jest nie tylko genialnym nauczycielem, ale jest naszym Panem i Zbawicielem. On idzie z nami, aby umocnić naszą wiarę. Wiara Apostołów i ludzi z którymi się spotkał Jezus Zmartwychwstały była bardzo różna. Niekiedy było trzeba, aby ona na nowo zaistniała – mówił.*

Jak dodał abp Szal, każdy z nas może i powinien być świadkiem Zmartwychwstałego Pana. – *Możemy to czynić poprzez radosne przeżywanie swojej wiary, poprzez radosne przeżywanie każdej niedzieli i poprzez zaangażowanie w życie kościoła – zachęcał młodych.*

Po Eucharystii młodzi wzięli udział w spotkaniach małych grup dzielenia, podejmując temat tegorocznego Spotkania Młodych Archidiecezji Przemyskiej „Posłani w pokoju Chrystusa”.

Wydarzenia – kwiecień 2022

Bardzo ważnym punktem każdego Spotkania Młodych Archidiecezji Przemyskiej jest sobotnie popołudnie, kiedy to młodzi biorą udział w koncertach i programach przygotowanych przez organizatorów oraz wspólnoty działające na terenie Archidiecezji Przemyskiej. W tym roku centrum wydarzeń z cyklu „Dumni z Ewangelii” stała się scena na placu przy Kolegiacie, gdzie księża i klerycy z Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu, jako Zespół „SPES” przygotowali koncert ewangelizacyjny. W tym cyklu na scenie pojawił się także Zespół „Bankruci”, który wraz ze Szkołą Nowej Ewangelizacji poprowadził koncert ewangelizacyjny. Między koncertami młodzi wzięli udział w tańcach integracyjnych prowadzonych przez Diakonię Tańca Uwielbienia Archidiecezji Przemyskiej. O godz. 15:00 młodzi z Replay.Panama poprowadziła modlitwę Koronką do Miłosierdzia Bożego i zaprosiła młodych do wzięcia udziału w Światowych Dniach Młodzieży, które odbędą się za rok w Lizbonie. Zakończeniem tego cyklu był koncert religijno-patriotyczny w wykonaniu Diakonii Muzycznej Archidiecezji Przemyskiej.

Zwieńczeniem całego SMAPu był Wieczór Chwały w wigilię Niedzieli Miłosierdzia. Nabożeństwo animowała Wspólnota Creator z Przeworska. Następnie uczestnicy spotkania w uroczystej procesji Eucharystycznej przeszli ulicami miasta dając świadectwo tego, iż są „posłani w pokoju Chrystusa” i tego Chrystusa chcą nieść światu. Po zakończeniu procesji na placu przy Kolegiacie wierni otrzymali błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

W słowie kończącym spotkanie abp Adam Szal podziękował Bogu, za dobrą pogodę, młodym za odwagę wiary i przyjazd do Jarosławia zaś władzom miasta, kapłanom i różnym instytucjom za zorganizowanie Spotkania Młodych Archidiecezji Przemyskiej.

Ostatnim, bardzo ważnym punktem sobotniego spotkania było oficjalne ogłoszenie kolejnego Spotkania Młodych Archidiecezji Przemyskiej, które w roku 2023 odbędzie się w Sanoku.

Dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do organizacji tegorocznego SMAPu w naszym mieście i parafii.

Redakcja Radia Fara

**MARYJO DZIĘKUJEMY CI
– 22 ROCZNICA ZAŁOŻENIA
LEGIONU MARYI W KOLEGIACIE**

30 kwietnia br. przeżywaliśmy w naszej świątyni 22 rocznicę założenia Legionu Maryi przy Kolegiacie Bożego Ciała, odkładaną z przyczyn pandemicznych dwukrotnie oraz coroczną Acies. W 2000 r. z inicjatywy proboszcza, ks. Aleksandra Kustry zostały zorganizowane w parafii rekolekcje, które prowadził ks. kan. Ciżmiński, podczas których, legionieści z Tomaszowa i Zamościa składali świadectwa o działalności legiowej. Owocem rekolekcji było powstanie pierwszego Legionu Maryi na terenie naszej archidiecezji. Liczył on wówczas 12 członków i obrał sobie za patronkę Maryję, Oblubienicę Ducha Świętego. Od tego momentu legionieści spotykają się regularnie na modlitwach statutowych, sami omadlają aktualne potrzeby Kościoła, podejmują różne inicjatywy parafialne, odwiedzają chorych i samotnych, włączają się w propagowanie medalika w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia, pielgrzymują co roku do Częstochowy.

Spotkanie rocznicowe, które uświetnili legionieści z Zamościa, Kańczugi, Waławic oraz z parafii Miłosierdzia Bożego w Jarosławiu rozpoczęło się od referatu wygłoszonego przez panią Halinę Wronę z Kańczugi, który dotyczył historii powstania Legionu w naszej diecezji, obecnej działalności oraz planach na przyszłość. Potem odśpiewaliśmy hymn pt.: „Maryjo, jesteśmy legionem”, odmówiliśmy modlitwę do Ducha Świętego oraz różaniec część radosną.

Podniosłą chwilą był procesyjny orszak kapłanów i legionistów do ołtarzyka z figurą Niepokalanej oraz Vexilium, czyli kompozycji nawiązującej do czasów legionów rzymskich, ale składającej się z gołębic, której skrzydła rozpostarte są nad Niepokalaną pod której stopami ściele się kula ziemską. Każdy legionista w ten sposób ponawiał akt osobistego poświęcenia wypowiadając słowa: „Jestem cały Twój Maryjo, wszystko co posiadam jest Twoje”. Następnie zabrała głos prezydent Comicum z Zamościa, pani Jadwiga Nowak, przekazując nam serdeczne pozdrowienia

i dziękując za nasze dotychczasowe trwanie przy Maryi wspominając moment założycielski. Całość zwieńczyła Katena i modlitwy końcowe. Punktem kulminacyjnym rocznicy była Eucharystia, której świętej przewodniczył i homilię wygłosił kierownik duchowy Kurii ks. Aleksander Kustra. W wygłoszonym słowie nawiązał do Ewangelii o cudownym połowie ryb przez św. Piotra. W procesji z darami legionieści nieśli ufundowany na tą okoliczność dar ołtarza dla parafii w postaci pozłacanej kustodii, służącej do przechowywania dużej Hostii stosowanej podczas środowych adoracji. Po Mszy świętej wszyscy udali się na agapę, tzw. „uczcie miłości” do sali na plebani, aby po posiłku duchowym, wzmocnić również swoje ciała, korzystając z gościnności ks. Proboszcza Mariana Bocho i naszego parafialnego oddziału. Atmosfera radości i jedności sprzyjała wspomnianiu wielu niezwykłych spotkań i wydarzeń, wymianie doświadczeń oraz planom na przyszłość. Wracaliśmy do domów z przekonaniem, że jesteśmy prostymi, ale i nieustępliwymi narzędziami w rękach Maryi, którymi Ona się posługuje, jako Królowa Ziemi.

Ks. Michał Mazur

**„WITAJ JEZU UKOCHANY –
JUŻ GOŚCISZ W SERCU MYM”**

W dniu 8 maja w naszej parafii odbyła się Uroczystość Pierwszej Komunii Świętej. 60 dzieci z naszej parafii przyjęło po raz pierwszy Pana Jezusa do swojego serca. Uroczystość została poprzedzona spowiedzią świętą dzień wcześniej.

Liturgii przewodniczył i kazanie do dzieci wygłosił ks. Proboszcz. Pierwsza Komunia Święta to wydarzenie w życiu dziecka, które pogłębia jego relację z Jezusem Eucharystycznym. Dzieci przygotowują się przez 3 lata, ucząc się o Panu Bogu, o Jego wielkiej miłości do człowieka, który dał Swojego Syna, aby nas zbawił. Pan Jezus chciał zostać z nami, dlatego pozostał pod postacią Chleba i Wina, abyśmy mogli Go przyjmować. Komunia Święta pogłębia naszą więź z Bogiem i dodaje nam siły na każdy dzień.

Przez cały tydzień dzieci uczestniczy w tzw. „Białym tygodniu”, czyli nabożeństwach majowych połączonych z Mszą św. Jest to kontynuacja tego Wielkiego Dnia Pierwszej Komunii św. oraz przedłużenie świętowania i radości z tego, że Pan Jezus przychodzi do nich i mogą w pełni uczestniczyć we Mszy św. Jest to też stary zwyczaj nawiązujący do pierwszych wieków chrześcijaństwa. Codzienna modlitwa, okolicznościowe kazania i Komunia Św. miały na celu lepsze przygotowanie trzecioklasistów do świadomego, czynnego i regularnego uczestnictwa w niedzielnych Mszach Świętych.

Pamiętajmy w naszych modlitwach o tych dzieciach, aby zawsze były wierne Panu Jezusowi.

Ks. Marek Demski

CHORZY PRZED CUDOWNYM OBRAZEM MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ RODZIN

13 maja 2022 chorzy na cukrzycę, jak co roku, zgromadzili się przed obrazem Matki Bożej Śnieżnej Królowej Rodzin w jarosławskiej Kolegiacie. Uczestników XI Pielgrzymki Diabetyków Podkarpacia. Ksiądz proboszcz, Marian Bocho, bardzo serdecznie przywitał wszystkich pielgrzymów, wyrażając radość z przybycia pątników do Matki Bożej Śnieżnej. Ksiądz proboszcz wprowadził wszystkich w bardzo bliską relację z Maryją, polecając chorych Tej, która rozumie, wspiera, pociesza, umacnia i błogosławi. Prosił, aby Ona, w Duchu Świętym rozmodlona - uczyła nas rozradować się w Bogu, rozmodlić się całym sercem, jak Ona uwielbiać Boga. Byśmy doświadczyli łaski usłyszenia Jej słowa, poczucia bliskości Jej serca i umiejętność cieszenia się Jej obecnością. Odsłonięciu Cudownego Obrazu Matki Bożej Śnieżnej towarzyszyły fanfary, modlitwa serc, wzruszenie pielgrzymów, a potem pieśń na cześć Matki Bożej.

Koncert Pani Juli z Ukrainy i Pana organisty Michała Daleszczyka zachwycił zebranych. Pieśni poświęcone Maryi wyśpiewane pięknym czystym głosem sprawiły, że XI Pielgrzymka Diabetyków stała się świętem, jak w podziękowaniu artystom trafnie określił to ks. Proboszcz. Następnie wszyscy pielgrzymi uczestniczyli w Eucharystii, polecając siebie i swoje rodziny Matce Bożej Królowej Rodzin.

Po Mszy świętej organizatorzy XI Pielgrzymki Diabetyków Podkarpacia podziękowali za liczne uczestnictwo i zaprosili na następne spotkanie za rok.

Redakcja

**OTO JA POŚLIJ MNIE ...
ŚWIĘCENIA DIAKONATU
NASZEGO PARAFIANINA**

27. maja w Katedrze św. Mikołaja w Elblągu święcenia diakonatu przyjął nasz parafianin – Przemysław Olejarz.

Mszy św. przewodniczył bp Wojciech Skibicki. – Diakoni święceni przez nałożenie rąk, które pochodzi od apostołów są ściśle związane z ołtarzem. Mają także pełnić dzieła miłosierdzia i to pełnienie dzieł miłosierdzia jest dzisiaj szczególnym wezwaniem dla Kościoła we współczesnym świecie, gdzie tego miłosierdzia tak bardzo potrzeba – mówił bp Skibicki. Wytłumaczył, że Ojciec Święty Franciszek mocno podkreśla, że miłość ma się przejawiać przez dobroczynność, miłosierdzie, troskę o tych, którzy są najbardziej kruszy, udręczeni, cierpiący. – To zadanie, ta wrażliwość Kościoła, ma się objawiać także przez posługę diakonów – zaznaczył.

Bp Skibicki zaapelował do diakonów, by byli mocno utwierdzeni w wierze. – Nieskazitelnymi i nienagannymi, jak słyszeliśmy dzisiaj w czytaniach, wobec Boga i wobec ludzi, jak przystoi sługom Chrystusa i szafarzom Bożej posługi. Nie pozwólcie odebrać sobie nadziei płynącej z Ewangelii, macie bowiem być nie tylko jej słuchaczami, lecz głosicielami. Dzisiejszy świat potrzebuje radosnych głosicieli Chrystusa – ocenił biskup. Dodał, że nie oznacza to, że Ewangelia, Dobra Nowina, którą diakoni mają głosić, ma być przepojona pustym śmiechem, ma być ona przepojona wewnętrznym pokojem i radością z pełnienia tego zadania.

Redakcja

„PRZYJDŹ DUCHU
ŚWIĘTY...”

31 maja 2022 roku o godz. 18.00 w naszym kościele parafialnym ponad 100 młodych osób z parafii Pełkinie, Wygarki oraz Jarosław Kolegiata przyjęło Sakrament Bierzmowania. Sakramentu tego udzielił biskup pomocniczy naszej diecezji ksiądz biskup Krzysztof Chudzio.

Przyjęcie sakramentu poprzedziła kilkumiesięczna formacja, której towarzyszyło zdanie kilku egzaminów, zakończona dopuszczeniem kandydatów. Na uroczystość przybyli zaproszeni kapłani, na czele z dziekanem dekanatu Jarosław I, oraz rodzice i świadkowie.

Ksiądz biskup w słowie skierowanym do zgromadzonych podczas homilii przypomniał o potrzebie oparcia naszej wiary na solidnych fundamentach.. W homilii biskup Krzysztof zaznaczył jak dary Ducha Świętego pomocne są w życiu młodego człowieka.

Młodzież po wysłuchaniu kazania odnowiła przyrzeczenia chrzcielne oraz przyrzeczenia abstynenckie a następnie przystąpiła do Sakramentu Bierzmowania. Ksiądz biskup naznaczył znakiem krzyżma kandydatów. Na koniec nasi bierzmowani zostali pobłogosławieni a ksiądz biskup życzył im wszystkiego dobrego na drodze dojrzałego życia chrześcijańskiego. Tegorocznych kandydatów do bierzmowania przygotowywał ks. Marek Szczepański.

Ks. Marek Demski

PIELGRZYMKA DO LUDŹMIERZA I ZAKOPANEGO

W sobotę 11 czerwca 2022 roku odbyła się parafialna pielgrzymka do Narodowego Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Zakopanem i Sanktuarium Maryjnego w Ludźmierzu.

Wyjazd nastąpił o godzinie 5:00. Całą drogę od godziny 6:00 wyśpiewując „Godzinki”, potem na różańcu modliliśmy się w intencjach wszystkich uczestników pielgrzymki, parafii, o pokój na świecie, w intencjach Papieża i wszystkich intencjach, które każdy z nas niósł w sercach do Naszej Mamy.

W Sanktuarium na Krzeptówkach u Matki Bożej Fatimskiej, które jest votum wdzięczności za cud ocalenia życia Ojca Świętego Jana Pawła II w dniu 13 maja 1981 roku byliśmy o godzinie 11:30. Przez pół godziny przygotowaliśmy się w ciszy i skupieniu do Mszy Świętej, która pod przewodnictwem księdza Marka Szczepańskiego w intencji m.in. naszej grupy rozpoczęła się o godzinie 12:00.

Po mszy Świętej był czas przeznaczony na indywidualny odpoczynek. Niektórzy z nas wędrowali ścieżkami tzw. Parku Fatimskiego w skupieniu oddając się modlitwie, inni postanowili zaspokoić nie tylko „ducha” ale również i „ciało” udając się do Zakopanego na Krucówki, na obiad i zakupy.

Następnie o godzinie 15:00 Koronką do Bożego Miłosierdzia rozpoczęliśmy kolejny etap podróży udając się do Gaździny Podhala, czyli Sanktuarium Maryjnego W Ludźmierzu. Tam w ogrodzie różańcowym modliliśmy się na różańcu pamiętając o prośbach jakie kieruje do nas Matka Boża Fatimska. Czas wolny spędziliśmy

na indywidualnej modlitwie w sanktuarium przy figurze Matki Bożej Gaździny Podhala czy spacerując w Ogrodzie różańcowym.

W drodze powrotnej do domu wstąpiliśmy jeszcze nadprogramowo do najstarszego, istniejącego w Polsce klasztoru W Polsce, do Opactwa Benedyktynów w Tyńcu. Klasztor w swej prawie tysiącletniej historii był świadkiem kształtowania się Państwa Polskiego i ważnym ośrodkiem kultury i duchowości przez wiele wieków.

Pielgrzymka dostarczyła wszystkim uczestnikom niesamowitych przeżyć. Wróciliśmy bardzo szczęśliwi, choć też i trochę zmęczeni. Uczestnictwo we Mszy Świętej, wspólne odmawianie różańca i Koronki do Bożego Miłosierdzia, wspólne śpiewy i modlitwa to wszystko przyczyniło się do owocnego i nie zmarnowanego czasu. Pamiętaliśmy w modlitwie o naszej parafii, Ojczyźnie a także tych, którym obiecaliśmy modlitwę. Wszystkim uczestnikom naszej pielgrzymki składamy serdeczne „Bóg zapłać” na czele z Księdzem Markiem. Dziękujemy za rozmodlenie, dyscyplinę i wspaniałą atmosferę.

Elżbieta Soczek

W obiektywie

SPOTKANIE MŁODYCH ARCHIDIECEZJI PRZEMYSKIEJ 2022 W JAROSŁAWIU

ROCZNICA I KOMUNII ŚWIĘTEJ

UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO CIAŁA

Katolik zaprasza

Co oferujemy?

- KLASA BIOLOGICZNO-CHEMICZNA**
PRZEDMIOTY ROZSZERZONE
BIOLOGIA, CHEMIA, MATEMATYKA
- KLASA MATEMATYCZNO-FIZYCZNA**
PRZEDMIOTY ROZSZERZONE
MATEMATYKA, FIZYKA, CHEMIA
- KLASA LINGWISTYCZNA**
PRZEDMIOTY ROZSZERZONE
**JĘZYK ANGIELSKI, JĘZYK POLSKI,
WIEDZA O SPOŁECZEŃSTWIE**
- KLASA HUMANISTYCZNA**
PRZEDMIOTY ROZSZERZONE
**JĘZYK POLSKI, HISTORIA,
WIEDZA O SPOŁECZEŃSTWIE**

DOŁĄCZ DO NAS!

*Katolik...
jesteś u siebie!*

Poznaj nas lepiej:

 katolik-jaroslaw.pl

 [/katolik.jaroslaw](https://www.facebook.com/katolik.jaroslaw)

 JAROSŁAW,
pl. ks. Piotra Skargi 1

 tel. 733-233-133

 szkola@katolik-jaroslaw.pl